

at der vedtages en Bestemmelse som den her foreslaaede, og det bliver mig derfor saa meget mere ubgribeligt, hvad der skulde bevæge det ærede Folkething til at sætte sig imod, at en saadan Lov nyder Fremme, med Hensyn til hvilken det selv aflægger stadigt Vidnesbyrd om, at det er enigt i Principet, og veed, at det danske Folk nærer den selsomme Anskuelse, som ligger til Grund for Lovforslaget.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket nægtedes med 73 mod 7 Stemmer.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Forespørgsel fra Rigsdagsmanden fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til Justitsministeren.

Winther: Det er efter Opfordring af mange Interessenter af den Forening for Landbygningernes Brandforsikring, der bestyres af Regjeringen, at jeg har tilladt mig at stille denne Forespørgsel. Der er nemlig en temmelig udbredt Misforstaaelse med denne Forenings Indretning i flere Henseender, og der har paa Grund deraf, især i Sjælland, yttret sig Lust til at drage sig ud deraf og danne særskilte private Foreninger under private Bestyrelser. Man har flere Gange henvendt sig til Regjeringen med Begjæring om visse Begunstigelser, der ere nødvendige, for at slige private Foreninger skulde kunne træde ilive, men Regjeringen har ikke indladt sig paa at give disse

Begunstigelser. Man har derfor ønsket, at det maatte blive almindeligt bekendt, af hvilke Grunde Regjeringen ikke kunde gaae ind derpaa, og man har i denne Nægtelse fra Regjeringens Side en forøget Opfordring til at anmode den om idetmindste at rette de Ulemper, som findes ved den nærværende Indretning.

Det er jo ganske naturligt, at, da den Forordning, hvorved denne Institution er indstiftet, er fra Aaret 1792, saa kan den ikke anses for at være tidsvarende; thi der er vistnok siden den Tid kommet meget rigtigere Principer til Anvendelse for Forsikringer af denne Art, uden at Regjeringen har fundet sig foranlediget til at adoptere dem. Jeg skal tillade mig at nævne nogle af de Ulemper, som findes ved den nærværende Forordning om Brandforsikringen for Landbygninger; der er saaledes en almindelig Klage over, at der i denne Bygningsassurance, ved en besynderlig Fortolkning af Forordningen, ogsaa kan forsikres Løseregjenstande, og navnlig saadanne, som ere særdeles kostbare; man kan i denne Forsikring, der jo for den største Deel omfatter straatakte, meget simpelt byggede Huse, faae de kostbareste Dampmaskiner forsikrede, naar de blot, hvilket jo følger af deres Bessaffenhed, ere fastgjorte til Huset selv, eller ogsaa de ere saa store, at de ikke let kunne flyttes i Ildbrands-tilfælde. Foreningen har lidt meget betydelige Tab netop derved, at slige Maskiner have kunnet forsikres i den; det Samme gjælder ogsaa om Mølleværker, og der er ikke nogen Deel af de Gjenstande, der forsikres i Foreningen, der i den Grad har været til Tab som Fabrikker og Møller.